

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
20 december 2011 in zaak nrs. 11/37885 en 11/37883 in het geding
tussen:

, mede voor haar minderjarige kinderen,

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 december 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In zijn grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen, dat eerst op het moment dat onomstotelijk vast staat dat de vreemdeling tijdens het nader gehoor in staat is geweest om zonder psychische beletselen haar verhaal te doen, kan worden vastgesteld of haar relaas als novum moet worden beschouwd. Hij voert hiertoe aan dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat het aan de vreemdeling is om nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren. Voorts voert hij aan dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat het aan de vreemdeling is om op enigerlei wijze - hoe summier ook - gewag te maken van de gestelde feiten en haar onvermogen om daarover nader te verklaren en dat uit de door de vreemdeling overgelegde verklaringen niet volgt dat zij hiertoe niet in staat was.
3. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante

wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

3.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

3.2. De vreemdeling heeft eerder, op 13 oktober 2009, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 19 oktober 2009 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 16 november 2011, waarbij de thans aan de orde zijnde aanvraag is afgewezen, is van gelijke strekking als dat van 19 oktober 2009, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

3.3. Aan onderliggende aanvraag heeft de vreemdeling ten grondslag gelegd dat zij in het land van herkomst een traumatische ervaring heeft gehad en dat zij niet in staat is, en evenmin ten tijde van de eerste aanvraag was, om hierover te verklaren. Zij heeft alleen met haar psycholoog over deze traumatische ervaring kunnen spreken.

3.4. In de door de vreemdeling overgelegde brieven van 8 april 2011, 28 juni 2011 en 18 november 2011 staat dat zij bekend is met een depressieve stoornis, een eenmalige episode, een posttraumatische stressstoornis en lichamelijke klachten. Behandeling van haar klachten is volgens de behandelaars noodzakelijk.

3.5. Hoewel in de overgelegde brieven is vermeld dat de vreemdeling psychische klachten heeft, blijkt hieruit niet dat zij niet in staat is om, hoe summier ook, te verklaren over hetgeen haar in het land van herkomst is overkomen. Evenmin blijkt uit die brieven dat zij daartoe ten tijde van de eerste asielprocedure niet in staat was. Hetgeen de vreemdeling in dit kader naar voren heeft gebracht, kan derhalve reeds daarom niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als bedoeld in rechtsoverweging 3.1. De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

4.1. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als omschreven in

rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 16 november 2011 geen plaats.

4.2. Het beroep is kennelijk ongegrond.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 20 december 2011 in zaak nr. 11/37883;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

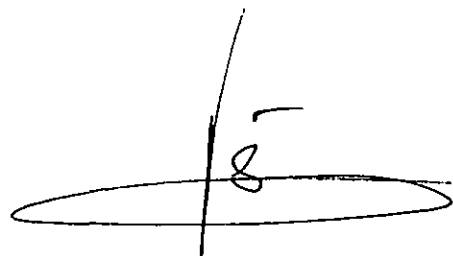
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2012

284-664.

Verzonden: 21 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser